

خلقت و سقوط

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ و ۲۷؛ اول یوحنا باب ۴ آیات ۷، ۸ و ۱۶؛ پیدایش باب ۳ آیات ۱۶ تا ۱۹؛ پیدایش باب ۱۱ آیات ۱ تا ۹؛ غلاطیان باب ۳ آیه ۲۹؛ تثنیه باب ۷ آیات ۶ تا ۱۱.

آیه حفظی: «خداوند او را بیرون برد و فرمود: به آسمان نگاه کن و بکوش ستاره‌ها را بشماری. فرزندان تو به همین اندازه زیاد خواهند شد. ابرام به خداوند اعتماد کرد و به خاطر این، خداوند از او خشنود شد و او را قبول کرد» (پیدایش باب ۱۵ آیات ۵ و ۶).

داستان قوم خدا با خلقت بشر و سقوط غم‌انگیز آنها در گناه آغاز می‌شود. هر گونه تلاش برای درک ماهیت اتحاد در کلیسا باید با نقشه ابتدایی خدا در خلقت و سپس نیاز به احیاء پس از سقوط شروع شود. نخستین فصول کتاب مقدس عیان می‌سازد که خدا در نظر داشته است که بشریت به عنوان یک خانواده باقی بماند. متأسفانه، این اتحاد پس از فاجعه گناه از هم پاشید. ریشه‌های تفرقه و اختلاف صرفاً در گناه بوجود آمدند که بیشتر به عواقب خطای نافرمانی مربوط بودند. ما نگاهی جزئی از این جدائی را در واکنش متقابل میان آدم و حوا می‌بینیم، هنگامی که پس از خوردن میوه درخت ممنوعه خداوند برای بار نخست آنان را به نزد خود فرا خواند (پیدایش ۳: ۱۱ را ملاحظه کنید). از این رو، در میان تمامی چیزهای دیگری که نقشه نجات ایفا خواهد نمود، ترمیم این اتحاد اولیه نیز هدفی حیاتی می‌باشد.

ابراهیم، پدر قوم خدا، به یک نقش کلیدی در نقشه نجات خدا تبدیل شد. ابراهیم در کلام مقدس به عنوان الگوئی بزرگ « عادل شمرده شده به واسطه ایمان » به تصویر کشیده شده است (رومیان باب ۴ آیات ۱ تا ۵ را ببینید)، نوعی از ایمان که قوم خدا را با یکدیگر و با خداوند متحد می‌سازد. خدا از طریق مردم کار می‌کند تا اتحاد را ترمیم نماید و اراده خود را به بشر گمراه بشناساند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۴ مهر - ۶ October آماده شوید.

محبت به عنوان بنیان اتحاد

پیام روشنی که از داستان خلقت در باب های ۱ و ۲ پیدایش ساطع می شود، همنوایی کاملی را در پایان هفته خلقت صحه گذاشت که در کلام نهائی خدا هویدا گشت مبنی بر اینکه همه چیز « بسیار نیکو » بود (پیدایش باب ۱ آیه ۳۱). این مصداق نه تنها به زیبایی از منظر زیبایی شناختی و ظرافت طبع خدا اشاره می کند بلکه بر نبود هرگونه عنصر شرارت یا ناهماهنگی مهر تأیید می زند، در زمانی که خدا خلقت این جهان را به پایان رسانید و انسان هائی که باید در آن تکثیر می شدند. هدف بنیادین خدا در آفرینش شامل همزیستی هماهنگ و ارتباط زنجیروار همه اشکال زندگی بود. جهان زیبایی برای خانواده بشری خلق شده بود. همه چیز عالی و شایسته خالق آن بود. هدف مطلوب و اصلی خدا برای جهان، هماهنگی، اتحاد و محبت بود.

پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ و ۲۷ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره منحصر به فرد بودن انسان در مقایسه با سایر مخلوقات زمینی تعلیم می دهند، آنگونه که در باب های ۱ و ۲ پیدایش به تصویر کشیده شده است.

پیدایش می گوید که خدا بشر را به شکل خود آفرید، چیزی که درباره هیچ موجود دیگری در روایت خلقت پیدایش گفته نشده است. « و خدا گفت اینک انسان را بسازیم. ایشان مثل ما و شبیه ما باشند ... پس خدا انسان را شبیه خود آفرید. ایشان را زن و مرد آفرید » (پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ و ۲۷). اگر چه خداشناسان برای قرن ها ماهیت دقیق این تصویر و ماهیت خدا را مورد بحث قرار داده اند، بسیاری از مطالب کتاب مقدس ماهیت خدا را به عنوان محبت ارائه می دهند.

رساله اول یوحنا باب ۴ آیات ۷، ۸ و ۱۶ را بخوانید. این آیات چگونه می توانند در درک نحوه خلقت ابتدایی ما و چگونگی تأثیر آن بر اتحاد یافت شده در خلقت، کمک کنند؟

خدا محبت است و از آنجایی که انسان ها نیز می توانند محبت کنند (و به شیوه هایی که سایر مخلوقات زمینی قطعاً نمی توانند)، خلق شدن در تصویر خدا باید شامل توانایی محبت کردن باشد. با این حال، محبت می تواند تنها در ارتباط با دیگران وجود داشته باشد. بنابراین هر چیز دیگری که در تصویر خدا خلق شود مستلزم این است که ظرفیت محبت عمیق را داشته باشد.

عواقب سقوط

سقوط، عواقب بسیار سنگینی به همراه داشت. نا فرمانی آدم و حوا باعث شد تا همه اشکال زندگی از وابسته بودن به یکدیگر که همچون تار و پودی بهم تنیده شده بودند، شروع به از هم گسیختگی نماید. حتی بدتر از همه، عدم اتحاد، نفاق و جدایی را در میان انسان ها بوجود آورد که حتی تا به امروز ادامه دارد. این نا هماهنگی مستقیماً در نحوه تلاش آدم و حوا در سرزنش نمودن یکدیگر به خاطر سقوط دیده می شود (پیدایش باب ۳ آیات ۱۲ و ۱۳). همه چیز از آن پس بدتر شد.

پیدایش باب ۳ آیات ۱۶ تا ۱۹ و باب ۴ آیات ۱ تا ۱۵ را بخوانید. چه چیزی در این آیات، نتایج گناه و تأثیر آن بر جهان هماهنگی که خدا خلق کرده بود را نمایان می سازد؟

نا فرمانی آدم به منبع بسیاری از حوادث و عواقبی که در طول زمان، تمام خلقت خدا را تحت تأثیر قرار داد، تبدیل شد. جهان طبیعی از عواقب گناه دچار مشکل و مصیبت شد. روابط انسانی نیز تحت تأثیر قرار گرفتند. هابیل و قائن، دو برادری که باید به یکدیگر مهر ورزیده و یکدیگر را یاری می نمودند، از هم جدا شدند زیرا یکی از آنها تمایل داشت بجای پیروی از نحوه عبادتی که خدا تعیین نموده بود، بدنبال خواسته های خود برود. این بیگانگی منجر به خشونت و مرگ شد. با این وجود عملکرد قائن، بیشتر خطاب به خدا بود تا به هابیل. او از خدا عصبانی بود (پیدایش باب ۴ آیه ۵) و این عصبانیت منجر به خشونت نسبت به هابیل شد. نافرمانی در طی اعصار متمادی، روابط انسانی را از هم گسیخت.

« پس خداوند دید که چگونه تمام مردم روی زمین، شریر شده اند و تمام افکار آنها فکر های گناه آلود است » (پیدایش باب ۶ آیه ۵). این شرارت سر انجام منجر به طوفان و ویرانی باور نکردنی خلقت ابتدایی خدا پس از طوفان شد. اما حتی در آن موقع نیز خدا نژاد بشری را به حال خود رها نکرد بلکه بازماندگانی که شامل نوح و خانواده اش بودند را باقی گذاشت تا دوباره شروع کنند.

پس از طوفان، خدا به نوح و خانواده اش وعده ای داد. رنگین کمان در آسمان همواره برای ایشان یاد آور وعده ها و دلسوزی خدا، مهربانی و رحمت او خواهد بود (پیدایش باب ۹ آیات ۱۲ تا ۱۷، اشعیا باب ۵۴ آیات ۷ تا ۱۰). خدا با نوح عهدی بست و نقشه ابتدایی خود را بار دیگر تثبیت نمود که خانواده بشری متحد، به به او و کلام او وفادار باشند.

گناه به چه روش هایی نا هماهنگی ایجاد می کند؟ شما هم اینک چه

انتخاب هایی می توانید بکنید که در میان کسانی که تأثیرگذار هستید، برای
ترمیم این هماهنگی به طریقی قوی کمک کند؟

۱۰ مهر

سه شنبه

عدم اتحاد و جدایی بیشتر

پیدایش باب ۱۱ آیات ۱ تا ۹ را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی افتاد که مشکل جدایی و
عدم اتحاد را بدتر می کند؟

حوادث بعدی که توسط کتاب مقدس بتوالی پس از طوفان نوح بوقوع پیوست،
ساخت برج بابل، آشفتگی زبان ها و سپس پراکندگی مردم بود که تا آن زمان به یک زبان
صحبت می کردند. شاید برخی از فرزندان نوح که جذب زیبایی زمین میان رودهای دجله
و فرات و حاصل خیزی خاک آنجا شده بودند، تصمیم گرفتند برای خود یک شهر و بنایی
برج مانند در سرزمین شنعار، جنوب عراق امروزی برپا سازند (پیدایش باب ۱۱ آیه ۲).

باستان شناسی نشان داده است که بین النهرین از ابتدای تاریخ یک منطقه پر جمعیت
بوده است. در میان این افراد سومری ها بودند که اختراع هنر نوشتن بر روی الواح گلی
به ایشان نسبت داده شده است. آنها خانه های بسیار خوبی ساختند و استادان ساختن
جواهرات، ابزار و وسایل خانه بودند. کاوش گری ها و حفاری ها معبد های برج مانند
بسیاری را کشف نمودند که به عبادت خدایان مختلف اختصاص یافته بود.

اعقاب و نوادگان نوح که در سرزمین شنعار ساکن شده بودند، طولی نکشید که خدای نوح
و وعده های او را فراموش کردند مبنی بر اینکه طوفان هرگز بار دیگر جهان را نابود نخواهد
کرد. ساختن برج بابل بنای یادبودی بود که به مهارت ها و دانش برتر ایشان مربوط می شد.
تمایل آنها برای شهرت و اعتبار، « مشهور ساختن نامشان » (پیدایش باب ۱۴ آیه ۴)، یک انگیزه
برای ساختن این بنا بود. « بر اساس هدف الهی، انسان ها باید اتحاد را از طریق پیوستگی دین
حقیقی حفظ می کردند. هنگامی که بت پرستی و شرک این پیوند روحانی درونی را درهم
شکست، آنها نه تنها اتحاد دینی بلکه روحیه برادری را نیز از دست دادند. طرح هایی مانند
این برج که با ظاهر شکل گرفته اند بدین معناست که اتحاد درونی که از بین رفته بود هرگز

نمی توانست موفق شود » - The SDA Bible Commentary, vol. 1, pp. 284, 285

سقوط آدم و حوا، اتحاد نژاد بشری و نقشه اصلی خدا را درهم شکست و باعث
آشفتگی در عبادت شد؛ و همچنین منجر به انتشار گسترده شرارت و فساد بر روی زمین
گردید؛ و در نهایت تفکیک بشریت به بسیاری از فرهنگ ها، زبان ها و نژاد های مختلف
که اغلب در تقابل با یکدیگر بودند را به همراه داشت.

کدامین گام های عملی را می توانیم برداریم تا برای التیام تفرقه نژادی، فرهنگی و زبانی کمک کند که حتی در کلیسا نیز به ما آسیب می رسانند.

۱۱ مهر

چهارشنبه

ابراهیم پدر قوم خدا

سه دین توحیدی بزرگ جهان، یهودیت، مسیحیت و اسلام به ابراهیم به عنوان پدر خود می نگرند. برای مسیحیان، این ارتباط یک رابطه روحانی است. هنگامی که ابراهیم فراخوانده شد تا وطن خود را در بین النهرین ترک کند، به او گفته شد که « به وسیله تو همه ملت ها برکت خواهند یافت » (پیدایش باب ۱۲ آیه ۳؛ پیدایش باب ۱۸ آیه ۱۸ و باب ۲۲ آیه ۱۸ را نیز ببینید). این برکت از طریق عیسی حاصل شد.

عبرانیان باب ۱۱ آیات ۸ تا ۱۹؛ رومیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳ و غلاطیان باب ۳ آیه ۲۹ را بخوانید. این آیات به چه عناصری از ایمان ابراهیم اشاره می کنند و چگونه به اندیشه اتحاد مسیحی مربوط می شوند؟ یعنی، چه چیزی در این آیات می تواند یافت شود که بتواند امروزه به ما در درک اهمیت عنصر اتحاد مسیحی کمک کند؟

ابراهیم به عنوان پدر همه ایمانداران، برخی از عناصر اساسی مهم در اتحاد مسیحی را به ما ارائه می دهد. نخست، اینکه او فرمانبرداری را ممارست می نمود. « ایمان باعث شد که وقتی ابراهیم دستور خدا را دایر بر اینکه او باید به سرزمینی برود که قرار بود بعدها مالک آن بشود، شدید اطاعت کرد و بدون آنکه بداند کجا می رود، حرکت کرد » (عبرانیان باب ۱۱ آیه ۸). دوم، او به وعده های خدا امید داشت. « او از روی ایمان مثل یک بیگانه در سرزمینی که خدا به او وعده داده بود سرگردان شد و با اسحاق و یعقوب که در آن وعده با او شریک بودند در چادر زندگی کرد. ابراهیم چنین کرد چون در انتظار شهری بود با بنیاد استوار که معمار و سازنده اش خداست » (عبرانیان باب ۱۱ آیات ۹ و ۱۰). سوم، او معتقد بود که خدا به او پسری خواهد داد و اینکه روزی فرزندان او مانند ستارگان بشمار خواهند شد. خدا بر اساس این پاسخ او را به ایمان عادل شمرد (رومیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳). چهارم، او به نقشه نجات خداوند اطمینان داشت. بزرگ ترین آزمون ایمان ابراهیم زمانی اتفاق افتاد که خدا از او خواست پسرش اسحاق را بر روی کوه موریا قربانی کند (پیدایش باب ۲۲ آیات ۱ تا ۱۹، عبرانیان باب ۱۱ آیات ۱۷ تا ۱۹).

عهد قدیم ابراهیم را به عنوان دوست خدا توصیف می کند (دوم تواریخ باب ۲۰ آیه ۷، اشعیا باب ۴۱ آیه ۸). زندگی با ایمانش، اطاعت تزلزل ناپذیرش و اطمینانش به وعده

های خدا، او را به الگویی از آنچه که زندگی مسیحی ما باید باشد مبدل ساخت.

درباره اعمال و سخنان خود در چند روز آینده بیانده بشید. به چه روش هایی می توانید اطمینان یابید که آنچه می گوئید یا انجام می دهید، واقعیت ایمان شما را منعکس کند؟

۱۲ مهر

پنجشنبه

قوم برگزیده خدا

خداوند با فراخواندن ابراهیم به عنوان خدمتگزار خود، قومی را برگزید تا نماینده او در این جهان باشند. این دعوت و انتخاب عملی از روی محبت و رحمت خدا بود. فراخوانده شدن بنی اسرائیل توسط خدا در مرکزیت نقشه او برای احیای تمام بشریت پس از ویرانی و جدائی ناشی از سقوط قرار داشت. تاریخ مقدس، چگونگی کار خدا برای ترمیم این در هم شکستگی را مورد بررسی و مطالعه قرار می دهد و عوامل اصلی آن برنامه، قوم تحت عهد اسرائیل بود.

با توجه به تثنیه باب ۷ آیات ۶ تا ۱۱، چرا خدا اسرائیل را قوم خود خواند؟ چرا او فرزندان ابراهیم را به عنوان قوم خود برگزید؟

خداوند قوم اسرائیل را بعنوان الگویی برگزید تا محبت خویش را برای نوع بشر به تمامی جهان ابلاغ و بگسترانند. خدا با ابراهیم و فرزندان او عهدی بست تا دانش خدا را از طریق قومش حفظ کند و نجات بشریت را ارائه دهد (مزامیر باب ۶۷ آیه ۲). با این وجود، این یک عمل عالی از روی محبت است که باعث شد خدا اسرائیل را انتخاب کند. فرزندان ابراهیم چیزی نداشتند که بواسطه آن سزاوار محبت خدا باشند. «خداوند شما را به خاطر جمعیت زیادتان دوست نداشت و برنگزید زیرا شما کوچک ترین قوم ها بودید» (تثنیه باب ۷ آیه ۷). این روشی عجیب است که خدا برای انتخاب قومش بکار می برد. در حالی که انسانها به قدرت، حکمت و اعتماد به نفس برای انتخاب رهبر تکیه می کنند، خدا فرد قوی و توانا را برای خدمت به خود انتخاب نمی کند بلکه کسانی را بر می گزیند که به ضعف، حماقت و بی ارزشی خود و اینکه هیچ کس نمی تواند در برابر خدا شکوهی داشته باشد اذعان می کنند (اول قرنیتیان باب ۱ آیات ۲۶ تا ۳۱).

با این حال، به امتیازی که به ایشان تعلق داشت توجه کنید: خدا اشتیاق داشت تا قوم خود اسرائیل را با شکوه و قابل تحسین بسازد. همه مزیت های روحانی به ایشان داده شده بود. خدا از هیچ چیزی که مناسب باشد دریغ نکرد تا شخصیت آنان شکلی بگیرد تا بتوانند نمایندگان او بشوند.

« اطاعت ایشان از احکام خدا در برابر ملت های جهان، موجب کامیابی شگفت انگیزی می گردید. او که توانسته بود برای تمامی کارهای متبحرانه به ایشان حکمت و مهارت ارزانی دارد، معلم ایشان باقی می ماند و آنها را از طریق اطاعت از احکامش رفعت می بخشید. چنانچه مطیع می بودند، از بیماری هایی که گریبانگیر ملت های دیگر بود در امان می ماندند و با قدرت عقل برکت می یافتند. جلال، عظمت و قدرت خدا باید در تمام کامیابی های ایشان آشکار می شد. آنها قرار بود حکومتی از کاهنان و شاهزادگان باشند. خداوند ایشان را از تمامی امکانات بهره مند ساخت تا بزرگ ترین قوم روی زمین باشند.» - الن جی. وایت، Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, p. 288

چه تشابهاتی می توانیم میان آنچه خدا برای [اسرائیل کهن و فراخوانی آنان] و [آنچه برای ما انجام داده و فراخوانی ما به عنوان ادونتیست های روز هفتم] بیابیم؟ پاسخ های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

۱۳ مهر

جمعه

اندیشه هایی فراتر: از نوشته های الن جی وایت: « آفرینش » صفحات ۴۴-۵۱، و « فراخوانی ابراهیم »، صفحات ۱۲۵-۱۳۱، در « مشایخ و انبیاء ».

هدف اصلی خدا در خلقت بشریت در نهاد های خانواده نیز بازتاب یافته است (پیدایش باب ۲ آیات ۲۱ تا ۲۴). روز سبت برای همه بشر در نظر گرفته شده بود، همانطور که عیسی به وضوح در مرقس باب ۲ آیات ۲۷ و ۲۸ به آن اشاره کرد. در واقع، ماهیت جهانی سبت در روایت پیدایش دیده می شود، هنگامی که خدا روز هفتم را مجزا ساخت، نه تنها پیش از فراخوانی اسرائیل به عنوان قوم عهد خود بلکه حتی پیش از بوجود آمدن گناه. اگر تمام مردم روز سبت را نگه می داشتند، این روز می توانست نیروی متحد کننده قدرتمندی باشد. این روز استراحت بود که خدا در نظر داشت به نسلهای آدم و حوا یادآوری کند که پیوندی مشترک با او و با یکدیگر دارند. « روز سبت و خانواده هر دو یکسان در عدن بوجود آمدند و در هدف خدا آنها بطور ناگسستنی به یکدیگر مرتبط می باشند. در این روز بیش از هر روز دیگری داشتن نحوه زندگی در عدن برای ما ممکن می باشد. این نقشه خدا برای اعضای خانواده بود که با کار و مطالعه، با عبادت و تفریح با یکدیگر مشارکت داشته باشند، پدر به عنوان کشیش خانواده و پدر و مادر به عنوان معلمان و همراهان فرزندانشان » - الن جی. وایت، Ellen G. White,

Child Guidance, p. 535

سوالاتی برای بحث

۱. چگونه روایت پیدایش از خلقت زن از پهلوی آدم، پیوند نزدیک و صمیمی که باید میان زن و شوهر وجود داشته باشد را آشکار می سازد؟ این مطلب درباره اینکه چرا خدا در سرتاسر کتاب مقدس تصویر شوهر و زن را به عنوان نمونه ای از نزدیکی که مایل است با قومش داشته باشد بکار می برد، چه چیزی به ما می گوید؟

۲. اگر چه روایت برج بابل به ما می گوید که تنوع قومی و زبانی بشر بخشی از نقشه ابتدایی خدا برای بشر نبود، ما امروزه چگونه می توانیم فراتر از چنین تقسیمات طبیعی برویم؟ کلیسا چگونه می تواند همچنان اتحاد و هماهنگی را با وجود اینکه از مردمی با ملیت ها و زبان های بسیار تشکیل شده است، تجربه کند؟

۳. برخی از شباهت هایی که میان فراخوانده شدن اسرائیل کهن و فراخوانده شدن ما به عنوان ادونتیست های روز هفتم می یابید، کدامند؟ مهم تر اینکه ما چه درس هایی می توانیم از آنها بیاموزیم که به ما در وفادار ماندن به ندای الهی در مسیح کمک کنند؟

خلاصه: خداوند در نقشه ابتدایی خلقت، برای بشریت در نظر داشت که با هماهنگی و در اتحاد به عنوان یک خانواده زندگی کنند. نافرمانی نخستین والدین ما وقفه ای در نقشه خدا بوجود آورد. با این حال، خدا ابراهیم را فراخواند تا قومی ایجاد کند که از طریق ایشان بتواند وعده نجاتی را که تنها در مسیح یافت می شود، زنده نگه دارد.

دیگر کلاسهای سبّت وجود نخواهد داشت

توسط اندرو مک چسنی، ماموریت ادونتیست

آن دسته از دانش آموزان ادونتیست روز هفتمی که میل داشتند پرستار شوند دیگر با مغایرت سبّت در مورد باز شدن اوّلین مدرسه پرستاری در کلیسای بنگلادش، مواجه نمی شدند.

این مرکز سه طبقه که موسسه پرستاری ادونتیست بنگلادش را اداره می کند، توسط بخشی از هدایای سبّت سیزدهم تاسیس شد و در محوطه دانشکده و سمیناری ادونتیست شهرگوالباتان کالیاکور، شهری به فاصله دو ساعته از پایتخت داکا، قرار دارد.

تد ان.سی. ویلسون در اواخر سال ۲۰۱۶ در جشن افتتاحیه مدرسه پرستاری گفت: "از این مکان صدها نفر میسیونر در این کشور پهناور و بزرگ فرستاده خواهند شد، و برکتی آسمانی خواهد بود. باشد که خدا این دانشکده پرستاری را برکت دهد."

مدرسه مذکور که گنجایش ۱۰۰ نفر دانش آموز را دارد، برای برگزاری کلاسها در سال ۲۰۱۷ باز شد.

می رون جو لی، رئیس دانشکده و سمیناری ادونتیست بنگلادش گفت که ساختمان جدید - به تعداد ۱۰ کلاس، چهار آزمایشگاه، اتاق همایش و امکانات دیگر - ۱۵۰,۰۰۰ دلار از برچسب قیمت ۴۰۰,۰۰۰ دلاری از طرف هدایای سبّت سیزدهم دریافت کرد که توسط اعضای کلیسا در سراسر جهان و در ربع سوم ۲۰۱۵ تامین شد. ۱۰۰,۰۰۰ دلار دیگر نیز از طرف کلیسای ادونتیست جنوبی ناحیه مربوط به اقیانوسیه و آسیا تامین شد، که ناحیه مذکور شامل قلمرو ۱۴ کشور به همراه بنگلادش است و باقیمانده کمک از بخشش های فردی در کره جنوبی تامین شد.

ساو سموئیل، رئیس ناحیه آسیا و اقیانوسیه جنوبی، در مورد بنیانگذاری مدرسه پرستاری توضیح داد که پیشرفتی چشمگیر بود که بدون هدایای سبّت سیزدهم میسر نمی شد.

ساو گفت: "این یک نقطه عطف است. این اولین مؤسسه آموزش سلامتی ادونتیسست در بنگلادش می باشد."

مدرسه همچنین به دانش آموزان ادونتیستی محلی پیشنهاد می کند که از این فرصت بهره برده و در کشور خودشان رشته پرستاری را بخوانند. کوین کوستلو، منشی مدیر اجرایی ناحیه، می گوید: "برای مدرسه ما در بنگلادش بسیار اهمیت دارد که بتواند مدرسه مرتبط با پرستاری را نیز داشته باشد، زیرا مکانی وجود ندارد که در آن یک جوان ادونتیستی بدون آنکه به مدرسه در روز سبت برود، بتواند به مدرسه برود و پرستاری را نیز یاد بگیرد. ما در نهایت صاحب این امکانات هستیم که باز خواهد شد و برای آنان در دسترس خواهد بود تا اینکه بتوانند مدرک پرستاری را بگیرند و خدا را در سبت نیز با آن جلال دهند."

از شما به خاطر هدایای ماموریتی که کمک کرد تا امکان این باشد که یک مدرسه پرستاری ادونتیسست در بنگلادش باز کنیم، تشکر می کنم.

رئیس کلیسای ادونتیسست، تدان سی ویلسون، دوّمی در سمت چپ، در حال بازدید مؤسسه پرستاری ادونتیسست در بنگلادش، پیش زمینه.